

Sygn. akt VI Ga 305/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Anna Harmata

SO Beata Hass – Kloc (spr)

Protokolant: Barbara Ćwiok

po rozpoznaniu w dniu 5 stycznia 2017 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka z o.o. w P.

przeciwko: (...) S.A. w Ł.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda co do pkt. II w zakresie kwoty 1.750,00 zł i pkt. III od wyroku Sądu Rejonowego w R.V Wydziału Gospodarczego z dnia 15 czerwca 2016 r., sygn. akt V GC 879/15

1. zmienia zaskarżony wyrok w pkt. II i III w ten sposób, że:

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz powoda (...) Spółka z o.o. w P. kwotę 1.750,00 zł (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 21.09.2014 r. do dnia zapłaty,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 749,00 zł (siedemset czterdzieści dziewięć złotych) w tym kwotę 617,00 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 538,00 zł (pięćset trzydzieści osiem złotych) w tym kwotę 450,00 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego

SSO Anna Harmata SSO Andrzej Borucki SSO Beata Hass – Kloc

Sygn. akt VI Ga 305/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 5 stycznia 2017r

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 15 czerwca 2016 r Sąd Rejonowy w R.V Wydział Gospodarczy, sygn. akt V GC 879/15 zasądził od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w P. kwotę 884,66 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 września 2014r. do dnia zapłaty (pkt I);oddalił powództwo w pozostałym zakresie (pkt II) oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego koszt proces pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi

sądowemu , przyjmując, że powód wygrał 33% (pkt III), a w pkt IV nakazał ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa Kasy Sądu Rejonowego w R. kwotę 44 zł tytułem brakującej opłaty sadowej.

W uzasadnieniu powyższego podał ,że powód (...) sp. z o.o.

w P. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) w Ł. kwoty

1 756,34 zł z ustawowymi odsetkami o dnia 21 września 2014r . z tytułu odszkodowania z OC za okres najmu pojazdu zastępczego i kosztami.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa

w całości ; zarzucił , iż niezasadne było wynajmowanie pojazdu przez 16 dni, za które powód żąda odszkodowania. Podniósł ,iż szkoda była minimalna w postaci zarysowania zderzaka i błotnika oraz reflektora i wystarczającym czasem do naprawy był jeden dzień. Stwierdził, że na poszkodowanym spoczywa obowiązek minimalizacji szkody i to poszkodowany musi wykazać celowość i zasadność wynajmu pojazdu zastępczego. Dodatkowo podniósł, że pojazd był jezdny , a z uwagi na niewielkie uszkodzenia mógł poruszać się bezpiecznie po drogach, poszkodowany od razu zawarł umowę wypożyczenia pojazdu na okres od 17 marca tj . od daty zdarzenia do 2 kwietnia , tym samym można uznać ,że czas naprawy samochodu był celowo przedłużany przez serwis i z tych też przyczyn pozwany wniósł o powołanie dowodu opinii biegłego na okoliczność czasu naprawy oraz na wysokość stawki za wynajem pojazdu, z uwagi na fakt , że jak zarzucił pozwany stawka powoda była nadmiernie zawyżona.

W odpowiedzi powód podtrzymał żądanie pozwu i podniósł , że ograniczył dochodzone roszczenie do kolejnych 6 dni począwszy od 25 marca 2014 r. i okres ten jest uzasadniony w pełni z uwagi na zakres naprawy, poszkodowany był pozbawiony możliwości korzystania i swobodnego dysponowania swoim pojazdem przez ten okres.

W ustaleniach faktycznych Sąd Rejonowy podał ,że bezsporne jest, że pozwany odpowiada z OC sprawcy. Ponadto ustalił ,że strony są przedsiębiorcami. W wyniku wypadku w dniu 17 marca 2014r. uszkodzeniu uległ pojazd marki (...) należący do J. K..

Odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki zdarzenia ponosi, zdaniem Sądu Rejonowego strona pozwana u której w zakresie OC był uszkodzony pojazd sprawcy szkody.

Podniósł ,że zgodnie z arkuszem naprawy wystawionym przez serwis (...) i Lakiernictwo M. R. w R., któremu poszkodowany zlecił naprawę pojazdu w dniu 17 marca 2014 roku tj. w dniu kolizji, 25 marca serwis wysłał do ubezpieczyciela kalkulację naprawy do zatwierdzenia, którą ubezpieczyciel przesłał do serwisu po zatwierdzeniu w dniu 26 marca i w tym dniu serwis złożył zamówienie na części , które otrzymano 28 marca , naprawę zakończono 2 kwietnia, pojazd wydano 3 kwietnia 2014 r.

Nie dysponując innym wolnym pojazdem poszkodowany wynajął w dniach od 17 marca do 3 kwietnia pojazd zastępczy na podstawie umowy najmu zawartej z powodem w dniu 17 marca 2014 roku, w tym dniu poszkodowany zawarł z powodem umowę cesji prawa do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego przysługującemu poszkodowanemu na rzecz powoda.

Powód z tytułu najmu wystawił fakturę VAT w dniu 4 kwietnia 2014 roku na kwotę 5 269, 32 zł brutto(4 284 zł netto).

Powód wezwał pozwanego do zapłaty należności wyznaczając kolejny termin płatności poza wyznaczonym w fakturze.

Powód pozwem wniósł o zasądzenie części kwoty z faktury tj. 1 756,44 zł brutto za 6 dni najmu, nie rezygnując z prawa żądania w przyszłości zapłaty za cały czas trwania najmu.

Powód rozszerzył żądanie pozwu do kwoty 2 634,66 zł z odsetkami od 21 września 2014 r. po wydaniu opinii biegłego.

Następnie Sąd Rejonowy dokonał oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego.

W rozważaniach prawnych stwierdził, że odpowiedzialność pozwanego za szkodę zakreślona jest granicami odpowiedzialności poszkodowanego.

Zauważył przy tym, że utrwalonym już orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że poszkodowanemu przysługuje w określonych warunkach koszt wynajęcia pojazdu zastępczego i taki koszt wynajmu musi się mieścić w granicach adekwatnego związku przyczynowego z art. 361 kc.

Biorąc pod uwagę materiał dowodowy i okoliczności przedmiotowej sprawy Sąd I instancji uznał roszczenie powoda za udowodnione w części; wziął pod uwagę cały materiał dowodowy, w szczególności oparł się na opinii biegłego, który stwierdził, iż uzasadniony konieczny czas trwania naprawy to 9 dni, natomiast pojazd w którym był uszkodzony reflektor nie powinien być eksploatowany.

Odnosnie stawki zgodnie z opinią biegły ustalił średnią stawkę na kwotę 275,94 zł brutto przy najmie trwającym od 7-14 dni, stawka ta dotyczyła wynajmu bezgotówkowego stosowanego w przypadku likwidacji szkody z OC sprawcy i Sąd Rejonowy uznał, że stawka powoda tj. 292,74 zł nie była nadmiernie zawyżona.

Oceniając powyższe zauważył, że w świetle obowiązującego orzecznictwa stawka może być wyższa, ale nie może być nadmiernie zawyżona.

Stwierdził, że zgodnie z orzecznictwem poszkodowanemu należy się zwrot wydatków koniecznych potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji, przy czym poszkodowany ma zmierzać do zmniejszenia szkody i TU nie może ponosić całości kosztów wskazanych przez powoda. Sąd Rejonowy uznał za uzasadnione stanowisko pozwanego, że obowiązkiem poszkodowanego jest podejmowanie działań zmierzających do zminimalizowania szkody, zaś okres najmu będący konsekwencją biernego zachowania się poszkodowanego w rozpoczęciu naprawy uszkodzonego pojazdu lub zwłoka zakładu naprawczego w remoncie samochodu nie może obciążać ubezpieczyciela

Zgodnie z opinią biegłego warsztat mógł wykonać naprawę w ciągu 9 dni.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy zasądził kwotę 884,66 zł stanowiącą różnicę pomiędzy kwotą 2 634,66 zł i kwotą wypłaconą przez pozwanego 1 750 zł (9 dni ustalone przez biegłego razy stawka powoda 292,74 zł = 2 634,66 zł)- na podstawie art. 361 i 862 kc.

W pozostałej części Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne na podstawie art. 6 kc.

O kosztach orzekł na podstawie art. 98 par. 1 kpc pozostawiając szczegółowe wyczerpujące wyliczenie referendarzowi sądowemu (na podstawie art. 108 kpc).

Apelację od powyższego wyroku złożył powód zaskarżając go co do pkt. II i III. Zarzucił mu :

- mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez wyprowadzenie w niego wniosku nie wynikającego, a mianowicie przyjęcie, iż pozwany wpłacił na rzecz powoda kwotę 1750 zł podczas gdy z wszechstronnej i wnikliwej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego okoliczność ta w żaden sposób nie wynika, nie została ona nawet podniesiona przez pozwanego który konsekwentnie w toku procesu kwestionował swoją odpowiedzialność w zakresie najmu pojazdu zastępczego zarówno co do zasady jak i co do wysokości;

- naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 361 par 2 kc w zw. z art. 6 kc poprzez przyjęcie i niewłaściwe zastosowanie tj. brak zasądzenia należnej powodowi kwoty odszkodowania w pełnej wysokości, a tym samym naruszenie zasady pełnego odszkodowania mimo, iż w przedmiotowej sprawie zostały wykazane wszystkie przesłanki odpowiedzialności pozwanego i zasadność wynajmowanego pojazdu w niniejszej sprawie przez okres co najmniej

dziewięciu dni oraz braku uiszczenia przez pozwanego na rzecz powoda jakichkolwiek należności z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Opierając się na tych podstawach wniósł o zmianę skarżonego wyroku częściowo i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda dalszej kwoty 1750 zł wraz z ustawowymi odsetkami tej kwoty od dnia 21 września 2014 do 31 grudnia 2015 oraz ustawowych za opóźnienie od 1 stycznia 2016 do dnia zapłaty wraz kosztami procesu za obie instancje.

W pisemnych motywach podniósł argumenty na uzasadnienie wskazanych powyżej zarzutów.

Pozwanej nie wniósł pisemnej odpowiedzi na apelację.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważyć co następuje:

Apelacja strony powodowej zasługiwała na uwzględnienie.

Należy zauważyć, zgodnie z zarzutami podniesionymi w pisemnej apelacji, iż pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty już na wstępie poddał, że odmówił wypłaty odszkodowania tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, przecząc swojej odpowiedzialności co do zasady; powołał się w tym zakresie na decyzje z dnia 10 kwietnia 2014, 19 maja 2014 oraz 22 września 2014 roku. Przedmiotowe decyzje zalegają w aktach szkody na k- 191,196 oprócz decyzji z dnia 10.04.2014r i wynika z nich jednoznacznie, że pozwany

nie uznał roszczenia powoda o zwrot kosztów wynajmu pojazdu zastępczego i odmówił wypłaty odszkodowania z tego tytułu. Ostatnia decyzja w tym względzie została wydana przez pozwanego w dniu 22 września 2014 roku.

Oświadczenie złożone przez pozwanego na rozprawie przed Sądem Rejonowym w dniu 15 czerwca 2016 roku (k- 284) o tym, że pozwany wypłacił jeszcze przed sporem w 1750 zł, nie zostało w żaden sposób udokumentowane. Pozwany nie naprowadził żadnych okoliczności konkretyzujących, kiedy to nastąpiło. Również na rozprawie apelacyjnej pełnomocnik strony pozwanej nie był w stanie w sposób jednoznaczny wykazać, że zapłata przedmiotowej kwoty na rzecz powoda nastąpiła; pozwany mimo zarzutów apelacyjnych w tym względzie nie potwierdził żadnymi dowodami, że dokonał zapłaty kwoty 1750 zł na rzecz powoda tytułem kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w niniejszej sprawie. Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku również nie poddał konkretnie jaki dowód wskazuje, że pozwany dokonał zapłaty spornej kwoty 1750 zł na rzecz powoda. Powyższe okoliczności powodują, że twierdzenie pełnomocnika strony pozwanej w tym przedmiocie złożone na rozprawie przed Sądem Rejonowym należy uznać za gołosłowne i nieznanujące potwierdzenia w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

Konsekwencją niniejszego była zmiana zaskarżonego wyroku na podstawie art. 386 par 1 kpc i zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego dalszej kwoty 1750 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21.09.2014r do dnia zapłaty.

Wynik niniejszego sporu stał się podstawą do zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda poniesionych kosztów procesu zarówno przed Sądem Rejonowym jak i Sądem II instancji na podstawie art. 98 § 1,3 kpc i art. 108 § 1 kpc.